

znak sprawy: WPP.6220.15.2019.MM

DECYZJA NR 1/2020 **o środowiskowych uwarunkowaniach**

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 256) – zw. dalej *k.p.a.* oraz art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 84 i art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 283 z późn. zm.) – zw. dalej *Uooś*, a także § 3 ust. 1 pkt 54 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), po rozpoznaniu wniosku z dnia 16.12.2019 r. (wpł. 17.12.2019 r.), uzupełnionego w dniach 24.12.2019 r. i 27.12.2019 r., podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia – **Pan Marcin Szlaps** prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą **Polska Energia Odnawialna Marcin Szlaps z siedzibą w m. Kokoszczyń przy ul. Szerokiej 8, 62-080 Tarnowo Podgórne** – w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na **budowie elektrowni słonecznej „Kęszyca” o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr ewid. 10/3 położonej w obrębie ewidencyjnym 10-Kęszyca, gmina Międzyrzecz,**

Biorąc pod uwagę:

- 1) Wyniki opinii:
  - Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. – opinia znak: WZŚ.4220.37.2020.PT z dnia 30.01.2020 r.,
  - Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzyrzeczu – opinia sanitarna znak: NS.NZ.4201.4.2020 z dnia 20.01.2020 r.,
  - Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gorzowie Wlkp. – opinia znak: PO.ZZŚ.1.435.6.2020.KW z dnia 24.01.2020 r.;
- 2) Wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;

orzekam

- I. **Możliwość realizacji planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni słonecznej „Kęszyca” o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr ewid. 10/3 położonej w obrębie ewidencyjnym 10-Kęszyca, gmina Międzyrzecz, bez potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.**
- II. **Określam warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:**

- 1) w celu ograniczenia uciążliwości hałasowej prace związane z realizacją przedsięwzięcia należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej (w godzinach 6⁰⁰ + 22⁰⁰),
- 2) sprzęt wykorzystywany podczas prac budowlanych musi być w pełni sprawny oraz spełniać wymogi dopuszczające go do użytku; rodzaj i stan techniczny wykorzystywanego sprzętu musi zapewnić ochronę wód powierzchniowych i gruntowych oraz ochronę gruntu przed zanieczyszczeniami, ochronę powietrza przed emisją pyłów i gazów oraz ochronę przed emisją hałasu do środowiska,
- 3) podczas transportu materiałów budowlanych i prowadzenia prac budowlano-montażowych stosować środki techniczne i organizacyjne, gwarantujące utrzymanie w czystości dróg dojazdowych, a także ograniczenie hałasu oraz emisji gazów lub pyłów do powietrza,
- 4) zaplecze budowy oraz miejsca pracy sprzętu budowlanego, w których mogą wystąpić niekontrolowane zanieczyszczenia gruntu należy wyposażyć w odpowiednią ilość sorbentów, właściwych w zakresie ilości i rodzaju do potencjalnego zagrożenia mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych; zanieczyszczony substancjami ropopochodnym grunt należy wybrać i przekazać upoważnionym do neutralizacji podmiotom,
- 5) wszelkie prace ziemne wykonywać w sposób zapewniający ochronę gruntu oraz wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem,
- 6) ścieki bytowe, na etapie realizacji, odprowadzać poprzez przenośne toalety, a następnie okresowo opróżniać i wywozić na oczyszczalnię ścieków przez uprawniony do tego celu podmiot,
- 7) powstające w trakcie budowy odpady należy selektywnie gromadzić w przeznaczonych do tego pojemnikach i sukcesywnie wywozić z terenu budowy przekazując specjalistycznym podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia,
- 8) w przypadku zastosowania transformatorów olejowych, należy wyposażyć je w misy zabezpieczające środowisko wodno-gruntowe przed niekontrolowanym wyciekami oleju,
- 9) na panelach fotowoltaicznych zastosować powłoki antyrefleksyjne, ograniczające odbijanie się promieni słonecznych padających na ogniwo,
- 10) teren inwestycji należy ogrodzić i zabezpieczyć przed dostępem zwierząt i osób nieupoważnionych; ogrodzenie musi być wykonane w taki sposób, aby nie stanowiło bariery dla drobnych ssaków, płazów i gadów,
- 11) teren inwestycji na etapie realizacji i eksploatacji utrzymywać w należyłym porządku i czystości,
- 12) po zakończeniu robót budowlano-montażowych teren budowy należy uporządkować,
- 13) w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych i odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, należy:
  - wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot,
  - zabezpieczyć przy użyciu dostępnych środków ten przedmiot i miejsce jego odkrycia,
  - niezwłocznie zawiadomić o tym Lubuskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, a jeśli nie jest to możliwe - Burmistrza Międzyrzecza.

III. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Wnioskiem, który wpłynął dnia 17.12.2019 r. podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia – Pan Marcin Szlaps prowadzący działalność gospodarczą

pod nazwą Polska Energia Odnawialna Marcin Szlaps z siedzibą w m. Kokoszczyń przy ul. Szerokiej 8, 62-080 Tarnowo Podgórne – zwrócił się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni słonecznej „Kęszyca” o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr ewid. 10/3 położonej w obrębie ewidencyjnym 10-Kęszyca, gmina Międzyrzecz. Wniosek uzupełniony został w dniach 24.12.2019 r. i 27.12.2019 r.

Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z późniejszymi uzupełnieniami dołączono:

- kartę informacyjną przedsięwzięcia wraz z jej zapisem w formie elektronicznej na informatycznym nośniku danych (płyta CD) – po 4 egz.,
- kopię mapy ewidencyjnej, skala 1:5000,
- mapę z zaznaczonym terenem objętym wnioskiem oraz przewidywanym obszarem oddziaływania inwestycji,
- uproszczone wypisy z rejestru gruntów dla działki objętej inwestycją oraz działek znajdujących się w przewidywanym obszarze oddziaływania inwestycji,
- potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej za wydanie decyzji (przelew z rachunku z dnia 16.12.2019 r.).

Wniosek sprawdzono pod względem spełnienia wymogów określonych w art. 74 ust. 1 Uooś.

Zgodnie z przedłożoną kartą informacyjną przedsięwzięcia planowane zamierzenie inwestycyjne będzie polegało na budowie elektrowni słonecznej „Kęszyca” o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Inwestycja będzie realizowana na działce nr ewid. 10/3 położonej w obrębie ewidencyjnym 10-Kęszyca, gmina Międzyrzecz, województwo lubuskie, o całkowitej powierzchni 17,16 ha. Natomiast powierzchnia terenu objętego wnioskiem wynosi do 2,1 ha, na gruntach ornych IVa i V klasy. Zaś powierzchnia terenu objętego zabudową przemysłową osiągnie powierzchnię 1,0 ha (rzut terenu pod panelami i infrastrukturą techniczną). Najbliższa zabudowa mieszkaniowa położona jest w odległości ok. 320 m, w kierunku północno-wschodnim od granicy terenu objętego inwestycją (zabudowania wsi Nietoperek).

Projektowana elektrownia fotowoltaiczna będzie służyła do produkcji i dystrybucji energii elektrycznej wytworzonej z energii słonecznej. Proces ten polega na konwersji promieniowania słonecznego w energię elektryczną.

Farmę fotowoltaiczną będą tworzyć następujące główne elementy:

1. *Zespół paneli fotowoltaicznych do 4000 sztuk* – panele zostaną umieszczone w rzędach, między którymi pozostawiony zostanie odstęp od 3 do 10 m. Przestrzeń pomiędzy rzędami paneli nie będzie przekształcana i pozostanie biologicznie czynna. W ramach jednego rzędu, panele zostaną połączone za pomocą stalowych konstrukcji i posadowione na podporach – słupkach wkręconych (lub wbitych) w grunt na głębokość do 2,50 m. Wysokość panelu w rzucie bocznym wraz ze słupkiem nie przekroczy 5 m. Panele będą skierowane dokładnie w stronę południową i nachylone do ziemi pod kątem od 20 do 35 stopni. Wyposażone zostaną w powłokę antyrefleksyjną, zapobiegającą efektowi olśnienia.
2. *Kontener stacji transformatorowej* – wielkość kontenera nie przekroczy standardowych gabarytów (długość do 10 m, szerokość do 5 m, wysokość do 4 m), docelowa wielkość zostanie określona w szczegółowej dokumentacji projektowej. Transformator umieszczony będzie w kontenerze. Kontener jako abonencka stacja elektroenergetyczna składa się z komory obsługi, komory transformatora 0,4/15 kV, rozdzielnic niskiego napięcia oraz rozdzielnic średniego napięcia.
3. *Kontener techniczny* - wielkość kontenera nie przekroczy standardowych gabarytów (długość do 10 m, szerokość do 5 m, wysokość do 4 m), docelowa wielkość zostanie określona w szczegółowej dokumentacji projektowej. Dopuszcza się realizację zespołu kontenerów w postaci jednego lub dwóch kontenerów o łącznych wymiarach nie przekraczających wynikiem sumy powierzchni dwóch kontenerów.

4. Ogrodzenie – planuje się budowę ogrodzenia terenu inwestycji o wysokości do 3 m (bez podmurówki).

Ponadto przewiduje się pozostawienie wolnej przestrzeni wokół całej instalacji, przeznaczonej pod drogę gruntową o szerokości do 4 m (funkcja komunikacyjna) umożliwiającą dojazd do urządzeń, a także gruntowego placu o powierzchni do 900 m², na którym umieszczony zostanie kontener stacji transformatorowej.

Ogniwa fotowoltaiczne pracują bezobsługowo. Montaż odbywa się w miejscu posadowienia z gotowych elementów bezpośrednio na gruncie. Montaż obejmuje wbicie (bądź wkręcenie) do gruntu konstrukcji mocujących w formie metalowych słupków, do których przykręcane są panele fotowoltaiczne, podłączane są przetwornice, inwertery i inne urządzenia wspomagające pracę ogniw. Panele fotowoltaiczne oddają ciepło przez konwekcję naturalną do przepływającego powietrza atmosferycznego. Jest to jedyny i w pełni wystarczający system chłodzenia. Nie przewiduje się montażu wentylatorów. Inwertery chłodzone są w ten sam sposób.

Planuje się montaż transformatorów olejowych lub suchych żywicznych. W przypadku montażu transformatora olejowego stacja transformatorowa zostanie wyposażona w szczelną tacę, mogącą pomieścić co najmniej 100 % oleju transformatorowego.

Panele fotowoltaiczne posadwione zostaną w odległości nie mniejszej niż 3 m od ogrodzenia. Panele fotowoltaiczne działają bezobsługowo i nie wymagają konserwacji. Czyszczenie ich jest sporadyczne, odbywa się 1-2 razy do roku i trwa około 3 dni. Panele czyści się głównie w przypadku powstania lokalnych zabrudzeń. Czyszczenie odbywa się na różne sposoby, np. za pomocą szczotki na wysięgniku oraz wody zdemineralizowanej (przyjaznej środowisku), która nie pozostawia smug. Wodę tę należy traktować tak jak wody opadowe. W przypadku ekstremalnych zabrudzeń, stosuje się wodę i środki biodegradowalne. Techniki mycia paneli są przyjazne dla środowiska i całkowicie dla niego bezpieczne.

Działka w miejscu realizacji inwestycji jest niezadrzewiona i płaska. Po wykonaniu instalacji w czasie eksploatacji elektrowni słonecznej teren biologicznie czynny zostanie zachowany w dobrej kulturze rolnej tzn. planuje się zasianie trawy, która będzie koszona i usuwana co najmniej raz w roku. Na obszarze inwestycji nie planuje się wykonania fundamentów pod konstrukcje paneli fotowoltaicznych przez co profil gruntu pozostanie bez zmian. Ze względu na swoją charakterystykę inwestycja w żaden sposób nie wpłynie stan prawny i faktyczny przyległych nieruchomości – ich właściciele będą mogli dalej je uprawiać według własnego uznania.

Dojazd do planowanej instalacji zostanie zapewniony z drogi publicznej powiatowej nr 1342F, poprzez drogę wewnętrzną Gminy Międzyrzecz na działkach nr ewid. 117/2 i 258/14.

Planowane jest przyłączenie elektrowni słonecznej do istniejącej linii napowietrznej średniego napięcia. Dokładna lokalizacja i sposób wykonania przyłączenia do sieci ustalony zostanie przez lokalnego operatora sieci dystrybucyjnej na etapie uzyskania warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej.

Planuje się minimum 29-letni okres eksploatacji instalacji.

Teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie nie jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyrzecz.

Teren inwestycji położony jest w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Nietoperek” (kod obszaru PLH080003).

Zatem mając wspomniane na uwadze, przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 lit. a (zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), zaliczane jest do inwestycji mogących potencjalnie znacząco

oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 Uooś.

W myśl art. 71 ust. 2 pkt 2 Uooś dla planowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed wydaniem decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 tej ustawy. Zgodnie z przedłożonymi informacjami, stwierdzono, iż realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia zostanie poprzedzona uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 Uooś, organem właściwym do wydania niniejszej decyzji jest Burmistrz Międzyrzecza. Wynika to z faktu, iż zakres przedmiotowej inwestycji nie kwalifikuje do przedsięwzięć, dla których właściwym organem do wydania decyzji środowiskowych uwarunkowaniach jest inny organ, o którym mowa w art. 75 ust. 1 Uooś.

Postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia – art. 73 ust. 1 Uooś.

W związku z przytoczonym oraz w myśl art. 61 § 4 i art. 49 k.p.a. w związku z art. 33 i art. 21 Uooś, zawiadomieniem z dnia 08.01.2020 r. o wszczętym postępowaniu administracyjnym w tej sprawie powiadomiono strony postępowania na piśmie oraz poprzez obwieszczenia:

- na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Międzyrzeczu,
- w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Międzyrzecz.

Dane o przedmiotowym wniosku umieszczono również w publicznie dostępnym wykazie danych – Rejestr Informacji o Środowisku – prowadzonym przez Burmistrza Międzyrzecza *nr karty 13/A/2019* na internetowej stronie Biuletynu Informacji Publicznej Gminy Międzyrzecz oraz w Bazie danych o ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko prowadzonej przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska na internetowej stronie <http://bazaooos.gdos.gov.pl>.

Dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 Uooś, organem właściwym w sprawie wydania opinii, zgodnie z art. 64 ust. 1 Uooś, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, państwowy powiatowy inspektor sanitarny oraz organ właściwy do wydania oceny wodnoprawnej - Wody Polskie.

Zatem w myśl art. 64 ust. 1 w związku z art. 63 ust. 1 Uooś, Burmistrz Międzyrzecza pismem znak: WPP.6220.15.2019.MM z dnia 08.01.2020 r. zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp., Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzyrzeczu oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu, o wydanie opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Czyniąc zadość powyższemu Państwowemu Powiatowemu Inspektorowi Sanitarnemu w Międzyrzeczu, który opinią znak: NS.NZ.4201.4.2020 z dnia 20.01.2020 r. stanął na stanowisku, że dla planowanego przedsięwzięcia nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Organ ten wskazał, że z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że przewidywane oddziaływania oraz emisje związane z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia będą nieznaczne oraz nie wykrócą poza standardy jakości środowiska. Nie będą one negatywnie oddziaływać na zdrowie ludzi. Obszar oddziaływania planowanej instalacji zawiera się w granicy działki, na której inwestycja jest planowana.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny* w Międzyrzeczu po rozważeniu

wszelkich okoliczności, dotyczących ochrony zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem szkodliwości i uciążliwości środowiskowych oraz zapobiegania powstawaniu chorób stwierdził, że realizacja przedsięwzięcia na warunkach określonych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia nie powinna stwarzać zagrożenia życia lub zdrowia ludzi. Tym samym, kierując się wymogiem art. 63 Uooś stwierdził, że nieprzeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia jest uzasadnione.

Również Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gorzowie Wlkp. (w wyniku przekazania wg właściwości), opinią znak: PO.ZZŚ.1.435.6.2020.KW z dnia 24.01.2020 r. nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Organ ten wskazał, że inwestycja zlokalizowana zostanie na terenie objętym formami ochrony przyrody, wyznaczonymi zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 55), tj. na obszarze Natura 2000 „Nietoperek” (kod obszaru PLH080003) oraz na terenie Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego „Uroczyska Międzyrzeckiego Rejonu Umocnionego”. W zasięgu jej oddziaływania nie występują główne zbiorniki wód podziemnych ani tereny szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 310 z późn. zm.).

W związku z art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. k Uooś ustalono, że według charakterystyki Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd) planowane przedsięwzięcie znajduje się w granicach JCWPd o kodzie PLGW600059, która charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i chemicznym. Ta część wód jest monitorowana, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych nie jest zagrożona. Cele środowiskowe dla JCWPd zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r., poz. 1967) to:

- 1) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń,
- 2) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu,
- 3) ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi pomiędzy poborem, a zasilaniem tych wód, tak aby utrzymać ich dobry stan.

Zasoby JCWPd PLGW600059 podlegają ochronie z uwagi na ich wykorzystywanie do celów zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia.

Jednocześnie inwestycja zlokalizowana zostanie na terenie jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) o nazwie „Dopływ z Nietoperka” o kodzie PLRW600017187892. JCWP posiada status naturalnej części wód, o dobrym stanie. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - jest niezagrożona. Celem środowiskowym jest dobry stan ekologiczny i chemiczny.

Z analizy przedłożonej karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że etap realizacji inwestycji związany będzie z usunięciem warstwy glebowej w wyniku prowadzonych wykopów pod planowaną do ułożenia infrastrukturę podziemną (linie kablowe łączące poszczególne elementy nowoprojektowanej elektrowni). Zmiana przekształceń warstwy ziemi będzie miała charakter miejscowy i ograniczać się będzie ściśle do miejsca prowadzonych wykopów, a uzyskane z nich masy ziemne zostaną w całości ponownie wykorzystane do zasypania ułożonych w nich przewodów. Linie kablowe układane będą na głębokości ok. 80 - 100 cm, a wykopy nie będą odwadniane. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed ewentualnym zanieczyszczeniem, prace budowlano-montażowe prowadzone będą z wykorzystaniem tylko sprawnych pod względem technicznym pojazdów i urządzeń. Plac budowy wyposażony zostanie w odpowiednią ilość sorbentów, a ewentualne wycieki substancji ropopochodnych, olejów lub innych płynów eksploatacyjnych pochodzących z wykorzystywanych na tym etapie inwestycji maszyn, pojazdów i urządzeń będą natychmiast neutralizowane przy ich użyciu. Zanieczyszczone masy ziemne będą zbierane i przekazywane wyspecjalizowanej firmie do utylizacji. Na placu budowy nie będą pozostawały resztki

materiałów budowlanych, które mogłyby spowodować zanieczyszczenie gruntu. Do tankowania sprzętu budowlanego wykorzystywane będą maty absorbujące. Ścieki bytowe generowane przez pracowników wykonujących montaż elektrowni fotowoltaicznej gromadzone będą w przenośnych toaletach typu Toi-Toi i wywożone z terenu inwestycji przez wykwalifikowane podmioty. Powstające na tym etapie odpady będą gromadzone w specjalnie wyznaczonych miejscach i sukcesywnie wywożone z terenu inwestycji przez wyspecjalizowane firmy.

Również na etapie eksploatacji właściwy sposób postępowania z odpadami gwarantuje zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego przed ewentualnym zanieczyszczeniem. Na tym etapie inwestycji powstawać będą odpady związane z utrzymaniem i funkcjonowaniem urządzeń technicznych. Harmonogram prac konserwacyjnych poszczególnych elementów elektrowni słonecznej będzie określony w dokumentacji eksploatacji elektrowni słonecznej. Konserwację elektrowni będzie prowadzić serwis producenta elektrowni słonecznej lub firma wyspecjalizowana w tego typu pracach. Odpady z serwisowania nie będą magazynowane tylko na bieżąco przekazywane firmie zajmującej się zagospodarowywaniem odpadów. Funkcjonowanie przedsięwzięcia nie będzie związane z poborem wody (za wyjątkiem wody wykorzystywanej do mycia paneli). Panele czyszczone będą maksymalnie dwa razy w roku przy użyciu wody zdemineralizowanej, a w przypadku ekstremalnych zabrudzeń z wykorzystaniem wody i środków biodegradowalnych. Wody opadowe i roztopowe z terenu inwestycji odprowadzane będą powierzchniowo do gruntu, w granicach działki inwestycyjnej. W stacji transformatorowej zastosowany zostanie suchy transformator żywiczny lub olejowy. W przypadku zastosowania transformatora olejowego wyposażony on zostanie w szczelną misę olejową o pojemności mogącej pomieścić całą objętość oleju znajdującą się w transformatorze.

Z przedstawionej charakterystyki przedsięwzięcia nie wynikają presje mogące oddziaływać na stan części wód lub zagrażające osiągnięciu ustalonych dla nich celów środowiskowych, a zastosowane środki minimalizujące ewentualny negatywny wpływ na środowisko gruntowo-wodne zapewnią jego ochronę.

Organ Wód Polskich mając na względzie charakter i skalę oddziaływania, zastosowane rozwiązania i technologie stwierdził brak możliwości znaczącego oddziaływania na pozostające w zasięgu oddziaływania jednolite części wód i nie stwierdził negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, stwarzającego zagrożenie dla realizacji celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne*, a określonych dla tych części wód w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 1967).

Identyczne stanowisko wskazał Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. opinią znak: WZŚ.4220.37.2020.PT z dnia 30.01.2020 r. (po uprzednim uzupełnieniu o oświadczenie wraz z uzasadnieniem, o którym mowa w art. 64 ust. 2a *Uooś*), stanął na stanowisku, że dla przedmiotowej inwestycji nie ma konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Organ ten, uwzględniając uwarunkowania związane z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, określone w art. 63 *Uooś*, oraz po analizie wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej inwestycji i karty informacyjnej przedsięwzięcia (zwanej dalej *KIP*), stwierdził, że nie jest ona zlokalizowana na obszarach wodno-błotnych, lub innych obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliskach łąkowych i w ujściach rzek, na obszarach wybrzeży i w środowisku morskim, na obszarach górskich i leśnych, na obszarach objętych ochroną, w tym strefach ochronnych ujęć wód i obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, obszarach, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje

prawdopodobieństwo ich przekroczenia, obszarach o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, obszarach o znacznej gęstości zaludnienia (najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w odległości ok. 400 m w kierunku północno-wschodnim od miejsca lokalizacji planowanej inwestycji), obszarach przylegających do jezior, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej.

Projektowane przedsięwzięcie położone jest:

- w obszarze Natura 2000 „Nietoperek” (kod obszaru PLH080003);
- poza zidentyfikowanymi strefami ochrony i ostojami gatunków chronionych;
- na gruntach rolnych (ornych), gdzie walory i zasoby przyrodnicze oraz relacje ekosystemowe pozostają pod silnym wpływem ludzkiej działalności i obejmują zmienne uprawy rolne i zbiorowiska roślin segetalnych;
- w terenie o mało zróżnicowanej rzeźbie, w sąsiedztwie pól i terenów zabudowanych wsi Nietoperek, w pobliżu drogi Nietoperek-Kęszycza.

Teren przedsięwzięcia obejmie część działki rolnej, użytkowanej jako grunty orne (RIVa i RV). Znajduje się w pobliżu zabudowy wsi Nietoperek oraz terenu kopalni kruszywa. Grunty orne, utrzymywane w kulturze nie są tu stanowiskiem bogactwa ekosystemów a spektrum nisz siedliskowych nie jest tu efektem zaawansowanego i naturalnego procesu sukcesji. Zmiana sposobu użytkowania części działki będzie polegała na wprowadzeniu do obecnej mozaiki krajobrazu polno-leśnego infrastruktury o charakterze przemysłowym. Z perspektywy obecnego znaczenia agrocenoz dla zasobów przyrodniczych, planowana zmiana zagospodarowania nie będzie istotna. Nie dojdzie do likwidacji agrocenozy bądź wielkopowierzchniowej monotypizacji uprawy.

Projektowana inwestycja zlokalizowana jest na poza obszarem projektowanych korytarzy ekologicznych, wyznaczonych w oparciu o dane, których dysponentem jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, o przebiegu podanym na stronie: <http://geoserwis.gdos.gov.pl>). Zabudowa fotowoltaiczna nie jest planowana w obszarze doliny rzecznej, w sąsiedztwie jezior czy w rozległej, zwartej powierzchni leśnej tj. w terenie o szczególnych uwarunkowaniach przyrodniczych dla pełnienia funkcji korytarzy ekologicznych. Uwarunkowania przyrodnicze miejsca inwestycji, w oparciu o literaturę przedmiotu, nie wskazują także na możliwość przecinania przez planowaną zabudowę fotowoltaiczną utrwalonych szlaków migracji wiosennych oraz jesiennych płazów [tj. terenów pomiędzy zbiornikami wodnymi (istotnymi miejscami rozrodu płazów) i położonych w ich pobliżu powierzchniami leśnymi (miejscami zimowania)]. Można zatem wykluczyć możliwość znaczących negatywnych oddziaływań, w skali lokalnej a tym bardziej regionalnej na drogi migracji zwierząt. Budowa, a przede wszystkim eksploatacja będą stanowiły trwałą przeszkodę, wyłącznie o skali lokalnej i w przemieszczaniu się jedynie dla dużych zwierząt (np. sarna, dzik, jeleń), gdyż Inwestor deklaruje budowę ogrodzenia bez podmurówki (str. 5 KIP). Ogrodzenie farmy nie spowoduje nieprzekraczalnej bariery migracji o skali ponadlokalnej, uniemożliwiającej migrację w przestrzeni i w różnym czasie, a skutkującej izolacją populacji jakiegokolwiek gatunku. Łądowe ekosystemy o funkcjach korytarzy migracyjnych, obszaru otoczenia działki nr ewid. 10/3, to przede wszystkim wielkoprzestrzenne elementy krajobrazowe mozaiki terenów otwartych, lasów i dolin cieków. Miejsce lokalizacji przedsięwzięcia jest niewielką częścią tego typu struktur krajobrazowych.

Działka nr ewid. 10/3 położona jest w obszarze Natura 2000 Nietoperek, którego przedmiotem ochrony jest populacja zimująca czterech gatunków nietoperzy: nocka dużego, nocka Bechsteina, nocka łydkowłosego oraz mopka zachodniego. Powyższy obszar Natura 2000 posiada plan zadań ochronnych ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 22 sierpnia 2018 r. (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2018 r., poz. 1906). Zagrożenia (wyłącznie potencjalne) dla przedmiotów ochrony zidentyfikowane w ww. planie zadań ochronnych, mogą wynikać z tytułu penetracji obiektów stanowiących miejsca zimowania nietoperzy

w okresie ich hibernacji, której intensywność i sposób spowoduje zaburzenie naturalnych procesów życiowych a nawet zwiększoną śmiertelność osobników (np. używanie otwartego ognia, celowe wybudzanie nietoperzy i ich niepokojenie) oraz z tytułu likwidowania, w wyniku usuwania drzew w krajobrazie otwartym, potencjalnych ciągów (korytarzy) migracji zapewniających bezpieczny przelot nietoperzy między stanowiskami zimowania (wlotami do podziemi odcinku centralnego MRU) a najbliższymi położonymi lasami - biotopami letnimi (terenami żerowiskowymi, rozrodczymi).

Budowa farmy fotowoltaicznej „Kęszyca” nie wiąże się z ww. zagrożeniami. Planowana jest na działce nie objętej działaniami ochrony czynnej oraz działaniami związanymi z utrzymaniem bądź modyfikacją metod gospodarowania.

Planowane przedsięwzięcie nie wymaga, ani nie spowoduje:

- fragmentacji siedlisk chronionych gatunków ssaków oraz nie zmieni ich powierzchni;
- zmiany kluczowych procesów i związków kształtujących strukturę obszaru;
- przebudowy zespołów i zgrupowań gatunków;
- zakłócenia relacji ekosystemowych;
- trwałej bariery migracji;
- zagrożenia dla utrzymania właściwego stanu ochrony gatunków i ich siedlisk.

Obszar przedmiotowej działki, przeznaczony pod instalację fotowoltaiczną nie jest lokalną, tym bardziej regionalną ostoją przyrody, powiązaną ekosystemowo w sposób kluczowy z przedmiotami ochrony przyrody wymienionego obszaru Natura 2000. W terenie przedsięwzięcia nie wykazano obecności siedlisk bądź sposobu użytkowania, które współtworzyłyby taki rodzaj układów ekologicznych, z chronionymi gatunkami nietoperzy i ich siedliskami, których planowana zmiana i przekształcenie mogłoby przyczynić się do zmiany kluczowych procesów, struktur, powiązań i relacji ekosystemowych tego obszaru ochrony przyrody (miejscami istotnymi dla ich hibernacji są podziemne części obiektów MRU oraz ciągi zadrzewienia wzdłuż dróg a siedliska żerowania i rozrodu obejmują obiekty antropogeniczne, lasy, wody). Oddziaływania, w trakcie budowy i eksploatacji (nawet analizując oddziaływanie skumulowane z planowanymi w pobliżu elektrowniami fotowoltaicznymi „Międzyrzecz III”) nie będą miały skali naruszenia równowagi przyrodniczej lub znaczących oddziaływań na chronione nietoperze i ich siedliska, dla których istnieje potrzeba ustalenia nietypowych działań zapobiegających bądź minimalizujących.

Nie zostanie naruszona integralność obszaru oraz spójność sieci obszarów Natura 2000 (w sąsiedztwie inwestycji łączą je doliny rzeczne oraz duże zwarte powierzchnie leśne).

W części dotyczącej opisu zasobów przyrody i ochrony przyrody, karta informacyjna charakteryzuje miejsce przedsięwzięcia jako teren o niewielkiej wartości przyrodniczej, użytkowanych agrocechoz gruntów rolnych, na działce w sąsiedztwie wsi. Nie jest to lokalna, tym bardziej regionalna, ostoja przyrody lub niepowtarzalne miejsce stałego przebywania zwierząt, roślin lub grzybów, poza którym funkcjonowanie pojedynczych osobników lub ich zgrupowań nie jest możliwe, a której przekształcenie lub zmiana funkcji wpłynie negatywnie na cały gatunek i jego stan. Taka postać przyrody nie wyróżnia się wśród otoczenia pól, a z perspektywy ochrony przyrody jest powszechna, nie stanowi unikat i fenomenu, którego zasoby, twory lub składniki winny być szczególnie chronione. Biotop nie jest tu silnie zróżnicowany, a złożoność i spektrum nisz siedliskowych nie jest tu efektem zaawansowanego i naturalnego procesu sukcesji. Wprost przeciwnie, są to układy regeneracyjne i adaptacyjne, pozostające pod wpływem zmiennego w czasie i zakresie oddziaływania człowieka. Stąd też możliwa obecność gatunków powszechnych, bardziej eurytopowych niż rzadkich stenobiontów, dla których chwilowe zniszczenie części takiego siedliska nie będzie stanowić utraty jedynek nisz życiowych.

W takim biotopie to użytkowanie decyduje, w przewadze, o możliwości występowania zwierząt w tym np. tymczasowych schronień, żerowisk, terenu

przemieszczania. Zwykle jest to kilka gatunków ssaków, z których większość to gatunki pospolite i liczne w kraju lub gatunki łowne, np. lis, sarna, zając, drobne gryzonie polne, rzadziej jeleni i dzik. Geografia miejsca i jego użytkowanie sprawia, że nie ma tu czynników ważnych dla nietoperzy np. schronień dziennych, miejsc hibernacji i stanowisk rozrodu. Użytkowanie determinuje także charakter lęgowej awifauny, wykluczając występowanie siedlisk lęgowych dla gatunków wodnych, wodno-błotnych, zaroślowych i leśnych, a ograniczając go do występowania kilku pospolitych i licznych w kraju gatunków, zdolnych wyprowadzać lęgi w otwartej przestrzeni pola. Rodzaj uprawy i zabiegu polowego może wywoływać korzystne warunki dla żerowania i postoju: bociana, żurawia, gęsi, szpaków, ptaków siewkowych itd. Przestrzeń miejsca działek inwestycji może być, także uwarunkowanym losowo, nieregularnym żerowiskiem, łowiskiem lub przestrzenią przelotu np. ptaków szponiastych i krukowatych lub gatunków pobliskiego ekotonu pola i lasu.

Nie sygnalizowano obecności gatunków chronionych, co jest konsekwencją charakteru wykorzystania terenu. Potencjalnie mogą tu pojawiać się ptaki, płazy i gady, z których większość jest chroniona, a ich obecność jest zależna od losowości zdarzeń, a przede wszystkim od potrzeb, rytmu i kultury uprawy. Na obecnym etapie nie zidentyfikowano wątpliwości w zakresie oddziaływań na gatunki chronione, a tym bardziej potrzeby oceny skali tego oddziaływania, które wykraczałoby poza rozwiązania prawne ochrony gatunkowej. Nie stwierdzono wrażliwych ostoi i miejsc bytowania innych dzikich zwierząt wymagających szczególnych uwarunkowań, niesformułowanych w prawie ochrony przyrody. Nie jest to ponadlokalna ostoja bioróżnorodności, której bogactwo wyróżnia ją z terenów sąsiednich.

Rozpatrywano domniemane oddziaływanie na ptaki z tytułu tzw. zanieczyszczeń wizualnych np. olśnienia oraz efektu fałszywego lustra wody. W chwili obecnej zakłada się, że takie oddziaływanie przypuszczalnie istnieje, jednak materiał dowodowy, potwierdzający jest znikomy, dlatego też skutki oddziaływań, np. kalectwo i śmiertelność ptaków, osłabienie osobnicze i populacji pozostają w sferze przypuszczeń. Mimo obecnych instalacji solarnych w województwie lubuskim nie zgłoszono dotąd szkody w środowisku bądź potencjalnej szkody w środowisku z zakresu oddziaływania na gatunki chronione zwierząt z tytułu domniemanego zjawiska fałszywego lustra wody i omyłkowego lądowania ptaków, skutkującego kontuzjami lub śmiertelnością. Standardowe obecnie, a motywowane sprawnością pochłaniania promieniowania słonecznego, są powłoki antyrefleksyjne wbudowane w ogniwa solarne, pokryte teksturowanym, antyrefleksyjnym szkłem.

Problematykę zanieczyszczeń wizualnych można także odnieść do kilkudziesięcioletniego doświadczenia wielkopowierzchniowych szklarni ogrodniczych, a ostatnio także upraw rolniczych realizowanych pod osłoną szkła lub folii. I w tym względzie doświadczenie skutków domniemanego oddziaływania, w postaci kalectwa i śmiertelność wędrujących ptaków środowisk wodnych i wodno-błotnych należy do sfery domniemań, a nie udokumentowanych, przez instytucje ochrony przyrody, faktów. W województwie lubuskim największe szklarnie mają ponad 10 ha powierzchni np. w Różankach, a w Polsce ponad 40 ha, np. w Siechnicach. Dodatkowym aspektem zmniejszającym domniemany efekt olśnienia oraz efektu fałszywego lustra wody są przerwy pomiędzy szeregami paneli, szerokości od 3 m do 5 m, których wielkopowierzchniowe szklarnie ogrodnicze nie posiadają. Uwarunkowania, z zakresu oddziaływania na ptaki, ustalone w postępowaniach ocenowych dla instalacji paneli słonecznych, dla domniemanego efektu fałszywego lustra wody dotyczą elektrowni o areale kilkudziesięciu hektarowych, położonych w terenach z dala od jakiegokolwiek innej antropogenicznej infrastruktury. Analizowane przedsięwzięcie nie spełnia tych kryteriów.

Niekiedy takie uwarunkowania wynikają z domniemania o utracie siedlisk dla ptaków lub pielęgnacji terenu pod panelami. W obydwu przypadkach odniesieniem jest

obecny potencjał siedliskowy agrocenozy dla ptaków, który jest całkowicie uzależniony od zmienności upraw i cykliczności zabiegów rolnych oraz od potrzeb, rytmu i kultury uprawy. Ta losowość skutkuje przygodnym i zmiennym składem ornitofauny, a sama produkcja rolna i jej zabiegi nie są uwarunkowane tym składem. W odniesieniu do tego, elektrownie fotowoltaiczne stabilizują, na planowanych kilkadziesiąt lat eksploatacji, typ użytkowania okrywy roślinnej podłoża, a zabieg jest tożsamy tradycyjnej uprawie: koszenie. Będzie on podejmowany w miarę potrzeb użytkownika elektrowni (zakładany 2-3 razy w roku), adekwatnie jak koszenie na łąkach i polach lub terenach zieleni obszarów zurbanizowanych gdzie skład ornitofauny nie uwarunkowuje terminu koszenia ponieważ nie są to formy użytkowania celowo dedykowane tej grupie zwierząt.

W przypadku farm fotowoltaicznych, w sytuacjach przekształcania jedynych bądź ostatnich przestrzeni otwartych, analizuje się efekt ograniczający dostępność do znajdujących się na powierzchni gruntu łowisk, żerowisk i lęgowisk. W przypadku przedmiotowych działek i jej sąsiedztwa nie ma takiego problemu. Ogrodzenie farm fotowoltaicznych i zabieg koszenia sprawiają efekt wabiący dla ptaków, w tym niektórych szponiastych, polujących na drobne zwierzęta np. na gryzonie. Podobne zjawisko jest obserwowane w o wiele mniej atrakcyjnym sąsiedztwie terenów zieleni i opłotowania dróg szybkiego ruchu.

Główne zagrożenia dla ptaków krajobrazu rolniczego wynikają z następujących przyczyn:

- zwiększanie dawek środków ochrony roślin uprawnych oraz dawek nawozów, co ma skutkować redukcją bazy pokarmowej;
- komasacja pól, mająca skutkować zwiększeniem wielkości pojedynczej działki uprawy i monokultury uprawy oraz brakiem miedz i siedlisk marginalnych;
- intensyfikacją zabiegów agrotechnicznych, co ma skutkować ograniczeniem dostępnością siedlisk, płoszeniem, kalectwem i śmiertelnością.

Planowane przedsięwzięcie, w każdym wymienionym przypadku zagrożenia, nie tylko nie jest źródłem tego zagrożenia, ale wprost przeciwnie ogranicza je:

- nie wymaga uprawy, a więc stosownych środków ochrony i nawożenia;
- nie upraszcza siedlisk, a wzbogaca je i stabilizuje;
- nie wymaga zabiegów agrotechnicznych, a redukuje zabiegi pielęgnacyjne do utrzymania niskiej okrywy roślinnej.

Dotychczasowe doświadczenie funkcjonowania elektrowni fotowoltaicznych wskazuje, że mogą one stanowić atrakcyjne tereny lęgowe i żerowiskowe dla niektórych gatunków, których populacja ulega zmianie np. dla skowronka polnego lub szeregu rodziny ziarnojadów.

Kolejny Organ środowiskowy zaznaczył, że planowane przedsięwzięcie wpisuje się w realizację zobowiązania, przyjętego przez rząd Polski, zwiększenia udziału tzw. energii odnawialnej w produkcji i konsumpcji energii elektrycznej. Celem tej polityki jest zmniejszenie emisji dwutlenku węgla, wskazanego jako istotny czynnik zmian klimatu. W związku z tym analiza oddziaływania przedsięwzięcia na klimat musi osiągać, bez względu na faktyczne oddziaływanie, wynik wpływu pozytywnego. Podążając logiką wywodzącą się z tego celu oraz przyjętego sposobu realizacji, a wywodząc z szeregu domniemań o negatywnym wpływie zmian klimatycznych na poszczególne grupy i gatunki świata przyrody ożywionej, należy również przyjąć, że pozytywny wpływ na klimat będzie skutkował pozytywnym wpływem na reprezentację tego świata. Żadne z oddziaływań przedsięwzięcia na klimat nie będzie miało skali wymagającej działań minimalizujących z tytułu wpływu na przyrodę i ochronę przyrody.

Żadne z oddziaływań przedsięwzięcia na wody nie będzie miało skali powodującej wpływ o negatywnych skutkach dla stanu przyrody i ochrony przyrody. Nie będzie odwodnienia i przerzutu wód, a podczas eksploatacji – produkcji ścieków, co mogło by wiązać się ze zmianami zasobów i jakości wód oraz stosunków wodnych w rejonie inwestycji.

Nie wykazano by budowa i eksploatacja mogły spowodować zmianę użytkowanych zasobów, tworów i składników przyrody sąsiedztwa przedsięwzięcia, która skutkowałą by upośledzeniem gospodarujących tu podmiotów lub mogła wzbudzić konflikty społeczne, związane ze zmianą stanu zasobów, tworów i składników przyrody.

Odstąpienie od potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp., poprzedził także w odniesieniu do łącznie traktowanych okoliczności z zakresu ochrony przyrody wskazanych w art. 63 ust. 1 Uooś, czyli rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla ochrony przyrody oraz rodzaju i skali możliwego oddziaływania w odniesieniu do uwarunkowań przyrodniczych wielkoobszarowych form ochrony przyrody. Oddziaływania budowy będą krótkoterminowe, co najwyżej lokalne – budowa na małej przestrzeni, w sąsiedztwie istniejącej wsi i ustąpią po ich zakończeniu. Oddziaływania eksploatacji będą długoterminowe ale także lokalne.

Skutkiem logistyki przedsięwzięcia, budowy i późniejszej eksploatacji będą oddziaływania o skali, która nie spowoduje naruszenia równowagi przyrodniczej, a która musiałaby być poprzedzona oceną oddziaływania na środowisko i ustaleniem nietypowych działań zapobiegających oraz minimalizujących. Nie będzie to też wymiar, który wymagałby kompensacji przyrodniczej.

Obecność ludzi i maszyn oraz związane z tym oddziaływania nie będą się różniły od obecnego tu tła oddziaływań ruchu pojazdów i maszyn. Można domniemać, że nawet skumulowane nie będą zjawiskiem nowym dla dzikich zwierząt, powodującym płoszenie o skali zagrożenia dla osobników w miejscu przedsięwzięcia, a tym bardziej dla wszystkich reprezentantów gatunku.

Zastosowana technologia jest praktykowana od lat, a oddziaływania rozpoznane. Nie stwierdzono okoliczności dla których należałoby przeprowadzić ocenę lub niepewności, co do zakresu oddziaływań na przyrodę bądź ochronę przyrody. Rozwiązania z zakresu ochrony środowiska, w tym stosowanie znormalizowanych procedur, urządzeń i surowców, spełnią kryteria ochrony przyrody w miejscu inwestycji i zasięgu jego oddziaływania. Na obecnym etapie sprawy i dzięki znajomości stanu przyrody w miejscu przedsięwzięcia oraz w obszarze jego oddziaływania bezpośredniego nie stwierdzono potrzeby formułowania działania minimalizującego, z zakresu ochrony przyrody, które wymagałoby dodatkowej sankcji prawnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, wypracowanej w oparciu o ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Analizowany teren położony jest w dorzeczu Odry w regionie wodnym Warty. Według Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, teren przedmiotowego przedsięwzięcia znajduje się na obszarze jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) GW600059 i na obszarze jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) o nazwie Dopływ z Nietoperka o kodzie RW600017187892.

Etap realizacji będzie związany z emisjami typowymi dla robót budowlanych. Występować będzie emisja hałasu i niezorganizowana emisja zanieczyszczeń do powietrza, której źródłem będą maszyny i urządzenia budowlane. W celu ograniczenia ewentualnych uciążliwości prace budowlane prowadzone będą w porze dziennej. Zaplecze budowy wyposażone będzie w przenośne toalety. Powstawać będą przede wszystkim odpady z grupy 17 wg Katalogu odpadów, tj. odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych). Oddziaływania na tym etapie będą miały charakter krótkookresowy i lokalny oraz ustaną po zakończeniu prac.

Etap użytkowania nie będzie wiązał się z oddziaływaniami mogącymi mieć charakter znaczący. Panele fotowoltaiczne działają bezobsługowo. Czyszczenie ich jest sporadyczne, odbywa się 1-2 razy w roku i trwa ok. 3 dni. Czyszczenie wykonywane jest wodą zdemineralizowaną, a w przypadku silnych zabrudzeń stosuje się wodę i środki

biodegradowalne. Przewiduje się naturalny sposób odprowadzania wód opadowych przez rozsączanie powierzchniowe w obrębie działki, na której zostanie posadowiona instalacja. Funkcjonowanie elektrowni słonecznej charakteryzuje się niewielkim wytwarzaniem odpadów związanych z utrzymaniem i funkcjonowaniem urządzeń technicznych. Odpady z serwisowania nie będą magazynowane tylko na bieżąco przekazywane firmie zajmującej się zagospodarowywaniem odpadów. Inwestor planuje zastosować transformator suchy lub olejowy (ze szczelną misą umożliwiającą zgromadzenie 100% oleju w przypadku awarii). Poziom hałasu w odległości 1 m wynosić będzie maksymalnie 51 dB w zależności od producenta stacji transformatorowej. Odległość stacji od zabudowy wynosić będzie min. 400 m, w związku z czym nie zostaną przekroczone ustawowe normy hałasu. Ponadto, nie projektuje się zastosowania nawiewnego systemu chłodzącego z użyciem wentylatorów, które mogłyby być emitorem hałasu. Chłodzenie paneli fotowoltaicznych odbywać się będzie w sposób naturalny, przez obieg powietrza atmosferycznego.

Na działce nr ewid. 10/3 Inwestor planuje umiejscowić jedną elektrownię słoneczną o mocy do 1 MW, w związku z bezinwazyjnością fotowoltaiki nie wystąpi oddziaływanie skumulowane.

Farma fotowoltaiczna związana jest z wykorzystaniem zasobów naturalnych (energia słoneczna). Przedsięwzięcie, zarówno w fazie realizacji, jak i eksploatacji nie będzie wpływało na zmiany klimatu w rejonie Inwestycji.

Dalej Organ środowiskowy wskazał, że planowane przedsięwzięcie nie jest zaliczane do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w rozumieniu art. 248 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1369 z późn. zm.), nie występuje też w wykazie obiektów wymienionych w art. 135 ust. 1 wspomnianej ustawy, dla których mogą być tworzone obszary ograniczonego użytkowania. Brak jest także podstaw do stwierdzenia ryzyka poważnej katastrofy naturalnej lub budowlanej. Ze względu na lokalizację oraz zakres przedsięwzięcia nie zachodzi również ryzyko transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Zatem po zapoznaniu się z przedmiotowym wnioskiem, kartą informacyjną przedsięwzięcia oraz analizie bezpośrednich i pośrednich skutków działań, jakie miałyby się znaleźć w przedmiotowym projekcie oraz uwarunkowań realizacji planowanej inwestycji w przedłożonym wniosku, biorąc pod uwagę uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 Uooś, a także skalę i charakter przedsięwzięcia, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. wyraził opinię o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania analizowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Należy przy tym wyjaśnić, że opinie organów współdziałających w procesie orzekania o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jako wyrażające jedynie opinię będącą formą współdziałania pomiędzy organami administracji, nie mają charakteru wiążącego dla organu właściwego do orzekania o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W związku z czym organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może w sposób ostateczny przesądzić o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięć, dla których ma ona charakter fakultatywny. Dlatego też ocena dokonywana w tym zakresie powinna mieć charakter kompleksowy i w żadnym razie nie może ograniczać się do odwołania do poglądów wypowiedzianych przez organy współdziałające. Skoro organy opiniujące wyrażają jedynie niewiązącą opinię, to organ orzekający o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko powinien odwołać się również do innych okoliczności faktycznych przemawiających za taką koniecznością. W tym kierunku podążyło też orzecznictwo, w którym przyjmuje się, że opinia, o której mowa w art. 64 ust. 1 Uooś, nie jest wiążącą dla organu rozstrzygającego o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

w Lublinie z dnia 20 stycznia 2011 r., sygn. akt II SA/Lu 698/10; podobnie także wyrok WSA w Gdańsku z dnia 12 stycznia 2011 r., sygn. akt II SA/Gd 698/10; także wyrok WSA w Kielcach z dnia 5 listopada 2009 r., sygn. akt II SA/Ke 523/09).

Zatem mając na uwadze opinie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp., Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzyrzeczu oraz Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gorzowie Wlkp., po zapoznaniu się z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kartą informacyjną oraz szczegółowym prześledzeniem nie tylko bezpośrednich, ale i pośrednich skutków działań, jakie miałyby się znaleźć w przedmiotowym projekcie, a także po analizie uwarunkowań realizacji planowanej inwestycji w przedłożonym wniosku, zważywszy na uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 Uoos, a także skalę i charakter przedsięwzięcia, stwierdzono brak możliwości znaczącego negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Tym samym uznano, że analizowana inwestycja nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, czego konsekwencją byłoby wydanie postanowienia nakładającego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanej inwestycji.

Przed wydaniem niniejszej decyzji – stosownie do treści art. 10 § 1 k.p.a. – zawiadomieniem z dnia 04.02.2020 r. poinformowano strony postępowania o zebranych dokumentach i materiałach niezbędnych do wydania decyzji (w tym z opiniami o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wydanymi przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp., Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzyrzeczu oraz Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gorzowie Wlkp.). Strony postępowania powiadomiono również poprzez obwieszczenia na podstawie art. 49 k.p.a. w związku z art. 33 Uoos:

- na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Międzyrzeczu,
- w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Międzyrzecze.

Zgodnie z art. 33 Uoos niniejsze postępowanie administracyjne toczyło się z udziałem społeczeństwa. Burmistrz Międzyrzecza, podał do publicznej wiadomości informacje o:

- wszczęciu postępowania (w tym o wniosku o wydanie decyzji wraz z załącznikami),
- zebranych dokumentach i materiałach przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- wydaniu przedmiotowej decyzji.

W informacjach tych pouczono strony postępowania oraz społeczeństwo o organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a także o możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu, możliwości składania uwag i wniosków oraz sposobie i miejscu ich składania.

W wyniku prowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa nie zgłoszono żadnych wniosków i zastrzeżeń do zasadności realizacji planowanej inwestycji.

Należy również podkreślić, że żaden z obowiązujących przepisów prawa nie wprowadza obowiązku legitymowania się przez wnioskodawcę tytułem prawnym do nieruchomości, na której zamierza realizować przedsięwzięcie. Wynika to z brzmienia art. 73 ust. 1 Uoos, zgodnie z którym postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Zgodnie z treścią tego przepisu decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie może być wydana ani z urzędu ani też na wniosek innego podmiotu aniżeli ten, który planuje podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Oznacza to, że może on domagać się wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie mając nawet zagwarantowanego prawa do nieruchomości, na której potencjalnie ma być wykonane przedsięwzięcie.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest decyzją, w której dokonywana jest ocena oddziaływania tego przedsięwzięcia na środowisko. Nie ustanawia ona żadnych uprawnień dla inwestora, stanowiących podstawę do podjęcia właściwych działań inwestycyjnych i nie może wywołać skutku w postaci jakichkolwiek zmian w środowisku. Służy ona jedynie ocenie, czy planowane przedsięwzięcie będzie zgodne z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska i stanowi etap poprzedzający uzyskanie decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 Uooś.

Fakt wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie może być bowiem oceniany jako okoliczność wyrządzająca szkodę dla środowiska lub powodująca trudne do odwrócenia skutki. Decyzja określająca środowiskowe uwarunkowania, będąc etapem procesu inwestycyjnego, daje inwestorowi prawo do wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. Nie stanowi ona jednak aktu, który dawałby podstawę do rozpoczęcia jakichkolwiek robót i realizacji inwestycji, a tym samym nie narusza na tym etapie inwestycyjnym żadnych praw w postaci wyrządzenia szkody dla środowiska naturalnego czy zagrożenia ekologicznego (por. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 lutego 2010 r. sygn. akt II OZ 35/10, podobnie postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 stycznia 2011 r. sygn. akt II OZ 28/11).

Biorąc powyższe pod uwagę, oraz po przeprowadzeniu niniejszego postępowania administracyjnego stwierdzam, że planowana inwestycja nie spowoduje uciążliwego oddziaływania na tereny sąsiednie, nie wpłynie na pogorszenie stanu środowiska przyrodniczego, ani nie będzie miała niekorzystnego wpływu na warunki życia i zdrowia ludzi.

Po rozpatrzeniu materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie oraz w oparciu o powołane przepisy prawa, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 72 ust. 3 Uooś w związku z ust. 1 pkt 3, niniejszą decyzję należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w terminie, o którym mowa w art. 72 ust. 3 i 4 Uooś.

Do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się odpowiednio przepisy działu V i VI Uooś - art. 87. Przepis art. 155 k.p.a. stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

Informacja o wydaniu decyzji podlega ujawnieniu w publicznie dostępnym wykazie danych Rejestru Informacji o Środowisku prowadzonym przez Burmistrza Międzyrzecza - nr karty 1/B/2020 - na internetowej stronie Biuletynu Informacji Publicznej Gminy Międzyrzecz pod adresem <http://www.bip.miedzyrzecz.pl/>.

Na podstawie art. 127 § 1 i 2, art. 129 § 1 i 2 w związku z art. 17 pkt 1 k.p.a., od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gorzowie Wlkp., za moim pośrednictwem w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, a w przypadku obwieszczeń od daty podania do publicznej wiadomości informacji o wydaniu decyzji.

Stosownie do art. 127a § 1 i 2 k.p.a. w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Załącznik:

- charakterystyka przedsięwzięcia

Uiszczono opłatę skarbową w wysokości **205,00 zł**
na podstawie załącznika – część I pkt 45
do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej
(t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1000 z późn. zm.)
Przelew z rachunku z dnia 16.12.2019 r.

Z up. BURMISTRZA

Monika Tomaszewska
mgr Monika Tomaszewska
Kierownik Wydziału
Planowania Przestrzennego

Otrzymują:

1. Inwestor – Polska Energia Odnawialna
Marcin Szlaps
ul. Szeroka 8, Kokoszczyń
62-080 Tarnowo Podgórne
2. pozostałe strony postępowania – wg wykazu w aktach sprawy
3. aa

Do wiadomości:

1. Wydział Gospodarki Komunalnej w/m
2. Sołtys Sołectwa Nietoperek
Grzegorz Górgurewicz
Nietoperek 51
66-300 Międzyrzecz
3. Regionalny Dyrektor Ochrony (zgodnie z art. 74 ust. 4 Uoos)
Środowiska w Gorzowie Wlkp.
ul. Jagiellończyka 13
66-400 Gorzów Wlkp.
4. Państwowy Powiatowy (zgodnie z art. 74 ust. 4 Uoos)
Inspektor Sanitarny
Os. Centrum 16
66-300 Międzyrzecz
5. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie (zgodnie z art. 74 ust. 4 Uoos)
Zarząd Zlewni w Gorzowie Wlkp.
ul. Walczaka 25A
66-400 Gorzów Wlkp.

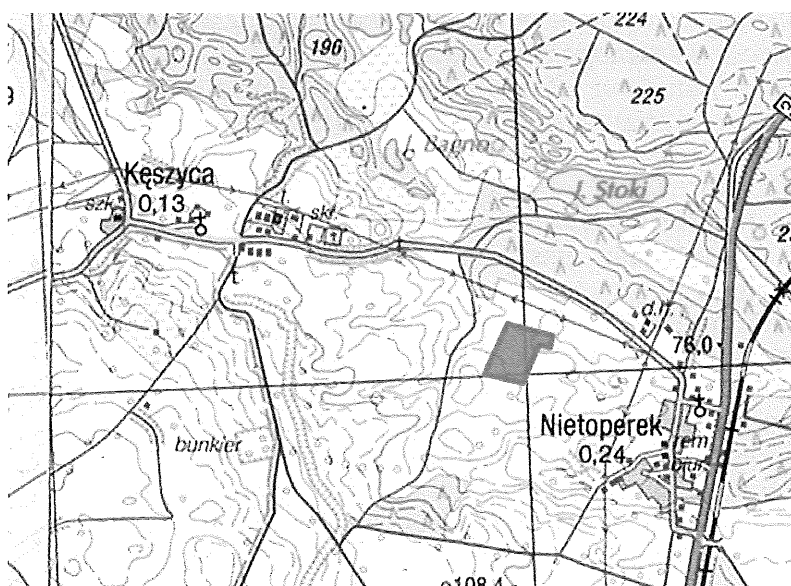

znak sprawy: WPP.6220.15.2019.MM

Charakterystyka przedsięwzięcia

dla przedsięwzięcia polegającego na **budowie elektrowni słonecznej „Kęszycza” o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr ewid. 10/3 położonej w obrębie ewidencyjnym 10-Kęszycza, gmina Międzyrzecz**

Zgodnie z przedłożoną kartą informacyjną przedsięwzięcia planowane zamierzenie inwestycyjne będzie polegało na budowie elektrowni słonecznej „Kęszycza” o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Inwestycja będzie realizowana na działce nr ewid. 10/3 położonej w obrębie ewidencyjnym 10-Kęszycza, gmina Międzyrzecz, województwo lubuskie, o całkowitej powierzchni 17,16 ha. Natomiast powierzchnia terenu objętego wnioskiem wynosi do 2,1 ha, na gruntach ornych IVa i V klasy bonitacyjnej. Zaś powierzchnia terenu objętego zabudową przemysłową osiągnie powierzchnię 1,0 ha (rzut terenu pod panelami i infrastrukturą techniczną). Najbliższa zabudowa mieszkaniowa położona jest w odległości ok. 320 m, w kierunku północno-wschodnim od granicy terenu objętego inwestycją (zabudowania wsi Nietoperek).

■ - teren objęty zakresem inwestycji

Projektowana elektrownia fotowoltaiczna będzie służyła do produkcji i dystrybucji energii elektrycznej wytworzonej z energii słonecznej. Proces ten polega na konwersji promieniowania słonecznego w energię elektryczną.

Farmę fotowoltaiczną będą tworzyć następujące główne elementy:

1. Zespół paneli fotowoltaicznych do 4000 sztuk – panele zostaną umieszczone w rzędach, między którymi pozostawiony zostanie odstęp od 3 do 10 m. Przestrzeń

między rzędami paneli nie będzie przekształcana i pozostanie biologicznie czynna. W ramach jednego rzędu, panele zostaną połączone za pomocą stalowych konstrukcji i posadowione na podporach – słupkach wkręconych (lub wbitych) w grunt na głębokość do 2,50 m. Wysokość panelu w rzucie bocznym wraz ze słupkiem nie przekroczy 5 m. Panele będą skierowane dokładnie w stronę południową i nachylone do ziemi pod kątem od 20 do 35 stopni. Wyposażone zostaną w powłokę antyrefleksyjną, zapobiegającą efektowi olśnienia.

2. *Kontener stacji transformatorowej* – wielkość kontenera nie przekroczy standardowych gabarytów (długość do 10 m, szerokość do 5 m, wysokość do 4 m), docelowa wielkość zostanie określona w szczegółowej dokumentacji projektowej. Transformator umieszczony będzie w kontenerze. Kontener jako abonencka stacja elektroenergetyczna składa się z komory obsługi, komory transformatora 0,4/15 kV, rozdzielnic niskiego napięcia oraz rozdzielnic średniego napięcia.
3. *Kontener techniczny* - wielkość kontenera nie przekroczy standardowych gabarytów (długość do 10 m, szerokość do 5 m, wysokość do 4 m), docelowa wielkość zostanie określona w szczegółowej dokumentacji projektowej. Dopuszcza się realizację zespołu kontenerów w postaci jednego lub dwóch kontenerów o łącznych wymiarach nie przekraczających wynikiem sumy powierzchni dwóch kontenerów.
4. *Ogrodzenie* – planuje się budowę ogrodzenia terenu inwestycji o wysokości do 3 m (bez podmurówki).

Ponadto przewiduje się pozostawienie wolnej przestrzeni wokół całej instalacji, przeznaczonej pod drogę gruntową o szerokości do 4 m (funkcja komunikacyjna) umożliwiającą dojazd do urządzeń, a także gruntowego placu o powierzchni do 900 m², na którym umieszczony zostanie kontener stacji transformatorowej.

Ogniwa fotowoltaiczne pracują bezobsługowo. Montaż odbywa się w miejscu posadowienia z gotowych elementów bezpośrednio na gruncie. Montaż obejmuje wbicie (bądź wkręcenie) do gruntu konstrukcji mocujących w formie metalowych słupków, do których przykręcane są panele fotowoltaiczne, podłączane są przetwornice, inwertery i inne urządzenia wspomagające pracę ogniw. Panele fotowoltaiczne oddają ciepło przez konwekcję naturalną do przepływającego powietrza atmosferycznego. Jest to jedyny i w pełni wystarczający system chłodzenia. Nie przewiduje się montażu wentylatorów. Inwertery chłodzone są w ten sam sposób.

Planuje się montaż transformatorów olejowych lub suchych żywicznych. W przypadku montażu transformatora olejowego stacja transformatorowa zostanie wyposażona w szczelną tacę, mogącą pomieścić co najmniej 100 % oleju transformatorowego.

Panele fotowoltaicznie posadowione zostaną w odległości nie mniejszej niż 3 m od ogrodzenia. Panele fotowoltaiczne działają bezobsługowo i nie wymagają konserwacji. Czyszczenie ich jest sporadyczne, odbywa się 1-2 razy do roku i trwa około 3 dni. Panele czyści się głównie w przypadku powstania lokalnych zabrudzeń. Czyszczenie odbywa się na różne sposoby, np. za pomocą szczotki na wysięgniku oraz wody zdemineralizowanej (przyjaznej środowisku), która nie pozostawia smug. Wodę tę należy traktować tak jak wody opadowe. W przypadku ekstremalnych zabrudzeń, stosuje się wodę i środki biodegradowalne. Techniki mycia paneli są przyjazne dla środowiska i całkowicie dla niego bezpieczne.

Działka w miejscu realizacji inwestycji jest niezadrzewiona i płaska. Po wykonaniu instalacji w czasie eksploatacji elektrowni słonecznej teren biologicznie czynny zostanie zachowany w dobrej kulturze rolnej tzn. planuje się zasianie trawy, która będzie koszona i usuwana co najmniej raz w roku. Na obszarze inwestycji nie planuje się wykonania fundamentów pod konstrukcje paneli fotowoltaicznych przez co profil gruntu pozostanie bez zmian. Ze względu na swoją charakterystykę inwestycja w żaden sposób nie wpłynie na stan prawny i faktyczny przyległych nieruchomości – ich właściciele będą mogli dalej je uprawiać według własnego uznania.

Dojazd do planowanej instalacji zostanie zapewniony z drogi publicznej powiatowej nr 1342F, na odcinku pomiędzy miejscowościami Kęszycza i Nietoperek, poprzez drogę wewnętrzną Gminy Międzyrzecz na działkach nr ewid. 117/2 i 258/14.

Planowane jest przyłączenie elektrowni słonecznej do istniejącej linii napowietrznej średniego napięcia. Dokładna lokalizacja i sposób wykonania przyłączenia do sieci ustalony zostanie przez lokalnego operatora sieci dystrybucyjnej na etapie uzyskania warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej.

Planuje się minimum 29-letni okres eksploatacji instalacji.

Teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie nie jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyrzecz.

Informacje wskazane w niniejszej charakterystyce pochodzą z karty informacyjnej przedsięwzięcia – dokumentu przedłożonego przez podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Z up. BURMISTRZA

mgr Monika Tomaszewska
Kierownik Wydziału
Planowania Przestrzennego

